

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11058/2024
Гж–ап 2/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Шијаковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5568/19 од 11.07.2019. године и жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 4/24 од 21.02.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 4/24 од 21.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5568/19 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 19514/11 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга по основу изведених радова на изградњи стамбеног објекта који се налази у Београду у улици ... број .., на грађевинској парцели .., формирана од кат. парцеле .., старог односно .. новог премера КО ..., плати 21.050,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 01.02.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 312.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5568/19 од 11.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09).

Решењем РЗ 4/24 од 21.02.2024. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном суду одлучивање о изјављеној изузетној ревизији.

Против овог решења тужилац је изјавио жалбу из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност жалбе применом члана 411. у вези члана 373. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је утврдио да жалба тужиоца није дозвољена.

Жалба као редовни првни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 394. ЗПП) и против решења другостепеног суда (члан 412. ЗПП) странке могу изјавити ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку, који се у овом случају примењује, не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба тужиоца није дозвољена.

Према члану 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени јер другостепени суд није уважио предлог ревидента, што је услов за дозвољеност ревизије.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“ број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 11.07.2019. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Тужба у овом спору ради дуга поднета је 13.09.2011. године и као вредност предмета спора означен је износ од 2.150.000,00 динара (21.050,00 евра).

У овом имовинскоправном спору који се односи новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС, па ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**